

Osztálykirándulás Erdélybe-9.A

2014.október 25-30.

1. nap 2014.október 25. csütörtök : Utazás Sepsiszentgyörgyre

Reggel fél hétkor elindultunk a Cseresnyés Kollégium elől.

Bő két óra utazás után megérkeztünk Nagyszalontára. Itt megnéztük Arany János szülőháza helyére épített emlékmúzeumot. A nádfedeles parasztház homlokzatán emléktábla hirdeti hogy egykor itt állt híres magyar költőnk szülőháza. Belsejében pedig egy néprajzi jellegű kiállítást láthatunk.

Emellett még megnéztük a Csonkatornyot, amelyben egy Arany János emlékmúzeum van berendezve. Ezután folytattuk utunkat. Király-hágónál megálltunk egy kis időre pihenni, gyönyörű volt a kilátás.

Körül-belül öt óra elteltével megékeztünk Marosvásárhelyre, ahol körbejártuk a főteret és megnéztük az itt álló Kultúrpalotát. Megkóstoltuk a sült gesztenyét. Folytattuk utunkat Sepsiszentgyörgyre. Este kilenc óra körül megérkeztünk. Elfoglaltuk a szállást és utána elmentünk vacsorázni és ezzel vége is lett az első napunknak. Nagyon hosszú volt az út.

Készítette: Törjék Ádám

2. nap 2014.október 26. péntek : Torjai бүдös barlang, Szent Anna tó, бálványosi vár, mohosláp

Először a Torjai Бүдös-barlanghoz látogattunk el. Ez a Бálványosi hágón, a Бүдös-hegy oldalában található. A Бүдös-hegyen több barlangot is található, ez 1052 m magasságban fekszik, hossza pedig 14 m. Nem természetes úton jött létre, régebben egy kénbánya működött itt. Nevét a belőle kiáramló jellegzetes szagú kengázról kapta. Falait sárga kénréteg borítja, ami a kengáz szintjét is jelzi. A barlang hátsó része sokkal alacsonyabban van, ezért lezárták, nem megtekinthető.

Ezután a бálványosi várhoz túráztunk. Ez a Tordai- és a Bodoki-hegység találkozásánál található, így gyönyörű kilátásban volt részünk. 1056 m magasban fekszik és körülbelül 4-5 kilométeres séta vezetett el hozzá. Útközben gyönyörű tisztások is voltak, ahol megpihentünk, de remek túrázási lehetőség volt a néhány helyen meglehetősen meredek útvonalakon.

A következő megállóhelyünk a Szent-Anna tó volt, ami szinte az egész osztály kedvence lett. Gyönyörű volt a kráter, körülötte a hegyekkel, a felhős, esős időben, különös varázsa volt. Rengeteg képet készítettünk, néhányan térdig belemerészkedtek, néhányan csak az ujjukat mártották a vízbe, ami mint utólag kiderült szerencsét hozott. A tó Közép-Kelet-Európa egyetlen épen maradt vulkáni kráterének alján képződött, a Hargita-hegység vulkanikus ikerkráterében. Vízfelszíne 950 méter tengerszint feletti magasságban található. A vízmélysége 6-7 méter körül ingadozik. A Mohos Természetvédelmi Terület része.

Ehhez nem messze ellátogattunk a mohos tőzegláphoz is. Itt idegenvezető segítségével mentünk át ezen a gyönyörű növény- és állatvilágú területen. Farönkökkel kiépített úton

tudtunk közlekedni.

A Csomád hegység ikerkráterének északi kráterét tölti ki. Az 1050 m tengerszint feletti magasságban fekvő tőzegláp szintén a Mohos Természetvédelmi Terület része. Több mint tíz méteres mélységű és 80 ha területű. Nagyjából ötszög alakú, legnagyobb hossza 1000 m, szélessége 800 m.

Jó hangulatban telt el a nap, érdekes, nem mindennapi, különleges, gyönyörű helyekre jutottunk el. Biztosan emlékezetes marad mindegyikünk számára.

A túrákat befejezván visszamentünk az ebédlőbe ahol szintén finom és bőséges vacsora várt. Ezen a napon találkoztunk először a testvér osztályunkkal, akik ismerkedő játékokat szerveztek nekünk. Nagyon nyitottak voltak és sok új barátság született. Este még elvittek minket egy ottani kávézóba a Caffé Passage-ba, ezt is nagyon élveztük és jókat beszélgettünk.

A nap végén visszatértünk a szállásra ahova szintén elkísértek minket az erdélyi barátaink

Készítette: Várkonyi Kamilla és Halasi Vanda

3. nap 2014.október 28. szombat : buszos kirándulás a környéken

Először Zágóban voltunk, ahol Mikes Kelemen szülőházát néztük meg. Mikes Kelemen emlékeit a zágoni Mikes-Szentkereszty kúria őrzi, minden emlék-pántlikára gondosan vigyáznak abban a kápolnában, ahol megkeresztelték a Törökországi levelek íróját. Van itt Kiss Manyi emlékszoba is. Sokakhoz hasonlóan gyerekkora helyszínén ő is meglelte azt a szépséget, amely aztán egész életében végigkísérte. Nagy nehézségek árán, kétszeri nekifutásra megtaláltuk a Mikes kertet, ahova Mikes Kelemen apja két fát ültetett fia születésekor ide. Ezeknek fáknek a kora 350 év körül van.

Utána Zabolán voltunk. Megnéztük a Zabolai Református templomot. A zabolai református templom Háromszék egyik legnagyobb műemlék épülete napjainkig megőrizte eredeti formáját.

Ezután Kovásznára mentünk. Megnéztük a Pokolsár nevű mofettát. Ezt különösen a vérnyomásban szenvedő betegeknek ajánlják. Megkóstoltuk a borvizet és énekeltünk a játszótéren.

Gelencén egy régi templomot tekintettünk meg, ahol egy idős néni vezetett körbe minket. A templom belsejében a falakon régi freskókat lehetett látni, amik jelentését a néni részletesen elmagyarázta. A templom udvarát egy temető vette körül, ahol körbe lehetett menni és a templom mögött is volt egy temető, amit szintén meg lehetett tekinteni. A templomnézés végén a néni megkongatta a templom harangját.

Kézdivásárhelyen megálltunk a főtéren és ott egy kis programváltoztatás során betértünk a Gyűjtemények házába. Volt ott sokféle tárgy (pl.: öngyújtók, régi vasalók, lakatok, katonai kitüntetések, régi harangok, stb.). Majd átmentünk a Kinder-barlangba, ami

telis-tele volt Kinder-játékokkal. Ez annyira lekötött mindenkit, hogy észrevétlenül elrepült 2 óra. Este ismét a testvér osztálytársakkal töltöttük az időt.

Készítette: Gede Miklós

4. nap 2014. október.28. vasárnap: Istentisztelet, Csernáton

Ez a nap is úgy indult mint az összes többi, fél 8 - kor ébresztés majd reggelizés. Reggeli után már indultunk is az első állomásra Oltszemre, ahol egy kb. fél órás istentiszteleten voltunk. Az ottani emberek nagyon kedvesek voltak és az Istentisztelet után meghívtak bennünket meleg teára, ami mellesleg isteni volt és finom puha kalácsra, amiből 5x is szedtem volna! Az Istentisztelet után indultunk a második állomáshoz, ami nem más volt, mint az Óriás pince tető! Mikor megérkeztünk oda megrohmoztuk a kürtöskalácsos nénit! Miután mindenki kifizette a kalácsát elindultunk felfele. Nagyon meleg volt, de ez persze jó mert hűvös éjszakák voltak. Mikor felértünk mindenki megpihent majd jöhetett az elmaradhatatlan csoportkép. A kép után elindultunk felfele ahol megláttunk egy hatalmas birka csordát. Majd később jött egy néni aki maga mellett hozott egy Dani nevezetű kutyát. A fent töltött evés-ivás pihenés után elindultunk lefele ahol mindenki megkapta a jól megérdemelt kürtös kalácsát. A harmadik állomásunk a Haszmann testvérek Falumúzeumába Csernátonba, ahol egy alacsony szigorú bácsi várt minket aki igazából nem is vezetett körbe, hanem mondta, hogy merre menjünk és mi arra mentünk. Sok érdekes régi gépet, eszközt, viseletet láttunk majd a végén beszélt pár szót a múzeum tartalmáról. Este hazamentük Sepsiszentgyörgyre, vacsoráztunk, majd a testvér osztálytársakkal töltöttük az estét.

Készítette: Oláh Zsombor

2014.október 29. hétfő 5.nap: Ojtozi-szoros

Ezen a napon a testvér osztálytársaink nélkül indultunk el. Megálltunk Berecken a Gábor Áron Alapítvány épületénél. Tabádi Sándor tanár úr és Bodó Csaba fafaragó művész várt bennünket, ő készítette Hódmezővásárhelyen a népkerti székely kaput. Sok mindent megtudtunk a kopjafákról, majd a Tanár úr kimerítően elmondta nekünk, hogy mit kell tudnunk a környékről és Gábor Áronról. Legnagyobb meglepetésünkre és örömünkre, felajánlotta, hogy elkísér minket az Ojtozi-szorosba. Megmutatta nekünk a Rákóczi-várat, mesélt az Árpád-vonalról és a lármafákról, elkalauzolt minket Sósmezőre, ahol az ezeréves határ húzódott, második világháborús romokat, magyar temetőt néztünk. Megálltunk a pataknál, gyönyörködtünk a vízesésben, köveket gyűjtöttünk, majd elbúcsúztunk a Tanár Úrtól és elindultunk a Rózsa testvérek pisztrángosa felé. Az út az erdőn át vezetett. A lelkünkre kötötték, hogy maradjunk együtt, énekeljünk, legyünk hangosak, mert sok arrafelé a medve. Épségben megérkeztünk a tóhoz, ahol a tulajdonos szépen elmondta és megmutatta, hogyan kell pisztrángot tenyészteni, megnéztük a különböző medencéket, ahol a különböző nagyságú pisztrángok úszkáltak. Fogtunk is párat. A kisebbeket kézzel, a nagyobbakat gondos etetés és némi csel után szákkal sikerült kiemelni a vízből, de mindet vissza is engedték. Visszasétáltunk a buszhoz, ugyanúgy zajongva, hangosan, nehogy összefussunk egy medvével. Többen a patakban sétáltak, nem sok ruhadarab maradt szárazon. A visszaúton

